

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

378:7

Szerző:

Cím: *Harc a Képzőművészeti Főiskola
vezetéséért*

Hely

Idő

"1920"

Forrás:

Pesti Napló

Személy

Bp.

(Hely)

1920 X

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Ol)

Közp. nyomt. XX. cs. 23.

Harc a Képzőművészeti Főiskola vezetéséért

Zala György nyilatkozata

(Saját tudósítónktól.) A képzőművészek egy csoportja jelent meg tegnap Zala György szobrászművész vezetésével Haller István kultuszminiszter előtt. A deputáció szónoka Zala György volt, aki a maga és megbízói nevében kifogást emelt az ellen, hogy a Képzőművészeti Főiskola élén mint igazgató nem gyakorló művész áll, hanem Lyka Károly műtörténész. Beszeltünk ebben az ügyben Zala Györggyel, aki álláspontját a következőkben fejtette ki előttünk:

— A főiskola mai vezetésével én és művésztársaim nem vagyunk megelégedve. A főiskola élén hivatott, gyakorló művésznek kell állania, mert csak az tudhatja minden csínját-bínját a növendék rendszeres oktatásának és készítheti elő arra, hogy kenyerét megkereshesse. A művészet azután kibúzózik magától, ezért a művészet irányát tanítani nonszensz, amely miatt a külföldön kinevetnek minket. Tehetsége alapján kap szárnyakat a művész, nem lehet őt modor és irány oktatásával művésszé nevelni.

Mindezekért kifogásoljuk, hogy a főiskola élén olyan férfi áll, aki nem hivatásos művész, csak a széppel foglalkozó poéta. Annyi hivatott művész áll rendelkezésre, hogy valósággal önmagunk ellen vétünk, ha nem emeljük fel szavunkat, de vétünk a magyar művészet ellen is. Ez vezet minket akciónkban, nem anyagi érdek-

ért, hanem elvért léptünk sorompóba. *Lyka Károly személye ellen egyébként semmi kifogásunk nincsen.* Kiváló ember, akinek például a művészet-történet ismeretése, a művészet propagálása nagy teret nyújtana tehetsége érvényesítésére. Itt hatalmas feladatok kínálkoznak, amelyek betöltésére akár tíz ember ereje sem sok. Mindezt megmondtuk Haller miniszter ur-nak is, aki megígérte, hogy kifogásainkat komoly fontolóra veszi.

Zala György és művésztársainak akciójához hozzá kell fűznünk, hogy *arra tulajdonképpen nincsen szükség*, akár helyes, amit a kiváló szobrászművész a főiskola vezetésének irányelveiről mondott, akár nem. Az akciót tárgytalanná teszi az a program, amellyel Lyka Károly a főiskola vezetését annak idején ideiglenesen elvállalta. Művészi körökben nem ismeretlen az a kijelentése, hogy *ő csupán a főiskola új életének megalapozásáig kíván helyén maradni* s a jövőre nézve az a terve, hogy — akár a tudomány-egyetem — ez a főiskola is *autonómiát* nyerjen és a centrális igazgatás helyett *önmagát igazgassa*, vagyis az ügyeket itt is *időszakonként választandó rektor* vezesse.

Ugy véljük, kár a főiskola életét ilyenformán megbolygatni, még akkor is, ha olyan kiváló művészek törekednek a vezetés elnyeréséért, mint Zala György és Karlouszky Bertalan. Értesülésünk szerint ugyanis ők pályáznának az igazgatói állásra, de Karlouszky hajlandó megelégedni azzal is, ha Benczur örökébe, a mesteriskola élére kerülhet. Lyka programjának elfogadása esetén mi sem áll majd utjában annak, hogy az átmeneti idő leteltével Zala is mint rektor a főiskola élére juthasson.

Stóvarosi nazinyomua 1920